

متن پرسش

سلام و ادب: ببخشید سوالی از محضرتان داشتم: در سوره ی کافرون از ابتدا شروع به سخن می‌کند از کافران و عدم پذیرش پیغمبر و گرایش ایشان به آنها. حالا سوالی که بنده دارم این است که در آیه ی آخر می‌فرماید «لکم دینکم ولی یدین» در این آیه پیغمبر چه زبانی را به میان آورده اند؟ در این سخن چگونه می‌شود حاضر شد؟ شاید برداشت رایج این باشد که پیغمبر از کافرین نا امید شده و می‌گویند «لکم دینکم ولی یدین» ولی بنظر می‌رسد پیغمبر در همینجا نیز آینده ای را متذکر می‌شوند از جنس «بشر المذنبین و انذر الصدیقین» حال واقعا زبان این آیه و جای آن در نسبت با مشرکین و یا کفار چیست؟ آینده ای را متذکر می‌شود؟ این آینده از چه جنسی است؟ ممنون

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: آری! رسول خدا «صلوات‌الله‌علیه‌وآله» به حکم وحی الهی، مرز تاریخی خود را از تاریخ کفر و جاهلیت جدا می‌کنند تا روشن شود اسلام، آغازی است برای عبور از شرک و حضور در توحید. حال این جبهه کفر است که باید تکلیف خود را روشن کند. عرایضی در این رابطه در شرح سوره ممتحنه پیش آمد که می‌توانید در سایت بدان رجوع فرمایید. موفق باشید